

Kitab Daniel - Nomer Patbelas

Daniel Bab Loro – Ringkesan lan Panutup Perangan Kapisan

Jeff Pippenger

2023-12-09

“Ing Kitab Wahyu kabèh kitab ing Alkitab padha ketemu lan pungkasané ana ing kéné. Ing kéné ana pelengkapé kitab Daniel.” Kisah Para Rasul, 585.

Kasunyatan sing diidentifikasi déning Yohanes minangka “Pambukanipun Gusti Yesus Kristus,” kang wis dipunbikak segelé déning Sang Singa saking taler Yehuda tumrap umaté wiwit Juli 2023, dipunsampurnakaké nalika kitab Daniel dipunpadukakakén kaliyan kitab Pambukan. Daniel pasal kalih nggambaraké pekabaran malaékat ingkang kapindho ing konteks ujian gambar kéwan galak ing dinten-dinten pungkasan. Bab punika nandhakaké satunggaling prosès panggènan uji lan satunggaling wekdal uji ingkang mligi.

Jangka wektu lan prosès ing Daniel pasal loro, kang dipralambangaké déning pitung puluh taun panangarané Daniel, dadi pralambang tumrap mangsa pangujianing kaum Protestan ing sajarah Millerite. Kaum Protestan gagal ing prosès pangujiané lan dadi para putri Roma. Miturut profètis, sawijining putri mralambangaké ibuné; lan Roma iku sawijining kéwan profètis. Kagagalané lan banjur owah dadi para putri Roma, mralambangaké ujian tumrap gambar kéwan ing sajarah kita saiki, awit wong-wong mau owah dadi sawijining gambar kéwan. Mulané, prosès pangujian kita saiki dipralambangaké déning pitung puluh taun panangarané Daniel, lan uga déning sajarah pekabaran malaékat kapindho sajroning gerakan Millerite.

Ing sajarah pekabaran malaékat kapindho kang diwiwiti tanggal 11 September 2001, ana sawijining mangsa tartamtu lan proses pangujèn kang kanthi pralambang kawejahi minangka pangimpené Nebukadnésar bab kéwan-kéwan; awit sawijining karajan ing ramalan Kitab Suci uga minangka sawijining kéwan. Nebukadnésar lan golongan élit agama Kasdim nggambarake wong-wong kang gagal ing pangajèn, déné Daniel lan telu sekancané kang pinilih nggambarake wong-wong kang kasil ngliwati pangajèn mau. Bisa uga katon kaya kosok baliné, nanging kagagalan Nebukadnésar diteguhake ing pasal telu kitab Daniel.

Ana ing proses panggodhèn, kang kaanggit ing Daniel pasal siji lan loro, ana pratandha-pratandha dalan wangsit tartamtu kang laras karo kayektèn-kayektèn kang bubar iki wis kaaturaké ing kitab Wahyu. Ing pasal siji, “sepuluh dina” nggambaraké mangsa panggodhèn kang nuntun marang Daniel mratandhakaké pasuryan kang luwih endah lan luwih lemu amarga dhèwèké mangan panganan swarga, déné golongan sida-sida liyané mratandhakaké pasuryané wong-wong kang mangan panganan raja. Raja sacara wangsit iku sawijining karajan, lan sacara wangsit raja utawa karajan uga iku kewan galak. Wong-wong kang pasuryané mratandhakaké wohing mangan panganan raja, mratandhakaké patunging kewan galak.

Ing Daniel pasal loro, Daniel lagi ndedonga supaya mangertos “rahasia” kang kasimpen saka pangimpening reca Nebukadnezar. Panjenengané prelu mangertos apa pangimpen iku, lan uga apa tegesé. Panjenengané nggambaraken wong-wong ing dina-dina wekasan kang padha ngupaya mangertos rahasia-rahasia kang ana gandhèng cenèng karo pambukakan segel Wahyu Yesus Kristus, awit pambukakan segel Wahyu Yesus Kristus iku “rahasia” kenabian pungkasan kang dibukak segelé sadurungé mangsa kasempataning sih-rahmat katutup. Kabèh para nabi, kalebu Daniel, padha nandhesaké pratandha dina-dina wekasan. Upayané Daniel kanggo mangertos “rahasia” iku minangka upaya urip-utawa-pati, kaya déné ujian reca kéwan tumrap umaté Allah ing dina-dina wekasan.

“Gusti Allah sampun nedahaken dhateng kula kanthi cetha bilih gambar sato galak punika badhé kabentuk sadèrèngipun mangsaning sih-rahmat katutup; awit punika badhé dados ujian ageng tumrap umatipun Allah, ingkang lumantar punika nasib langgèngipun badhé dipuntemtokaken.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Pandangané Daniel, nalika dhèwèké ngupaya mangertèni “rahasia” iku, makili sawijining tetenger tartamtu ing sajarahing umaté Gusti Allah ing dina-dina wekasan. Kitab Daniel nyawisaké loro seksi sing netepaké tetenger “pandonga” ing dina-dina wekasan. Tetenger iku dumunung ing wewengkon wektu sing dilambangaké déning pesen kapindho saka saben garis reformasi.

Latar kenabian saka loro pandonga mau yaiku pitung puluh taun pambuwangan, kang minangka pralambang nggambarake “pitu mangsa” ing Imamat 26. Ing Daniel 2, ing ayat kapisan, asmane “Nebukadnésar” kaping pindho kasebut, lan pengulangan tembung ing Kitab Suci iku minangka pralambang saka pekabarané malaékat kapindho.

Ana sawetara rujukan ing tulisan-tulisan Sister White sing ngenali Daniel bab telu minangka sawijining pralambang hukum Minggu. Daniel bab siji nduwèni saben ciri saka pekabaran malaékat kapisan, lan kita diprayogakaké yèn ora ana pekabaran katelu (Daniel bab telu) tanpa ana pekabaran kapisan lan kapindho.

Pacoban bab gambaring kewan iku wis ditemtokake déning Ellen White minangka pacoban kang kudu kita liwati sadurunge wektu kasempatan rampung, lan sadurunge kita dimaterèni. Nalika musik dipunmainaké ing Daniel pasal telu, wektu kasempatan kanthi simbolis ditutup, amarga pasal telu nggambarake angger-angger Minggu. Musiké Nebukadnésar nggambarake lagu kang banjur wiwit dinyanyèkaké déning sundel Tirus marang para ratu ing bumi ing pungkasaning pitung puluh taun simbolis nalika dhèwèké wis dilalekaké.

Lan bakal kelakon ing dina iku, Tirus bakal kalalèkaké pitung puluh taun, miturut dina-dinané siji raja; sawisé pungkasané pitung puluh taun, Tirus bakal ngidung kaya sundel. Jupuken kecap, mlakua ngubengi kutha, hé sundel kang wis kalalèkaké; gawéa wirama kang endah, kidungena akèh tembang, supaya kowé kaèlinga manèh. Lan bakal kelakon sawisé pungkasané pitung puluh taun, yèn Pangéran bakal ngrawuhi Tirus, lan dhèwèké bakal bali marang bayarané, lan bakal laku sundel karo sakehing karajan ing

donya ana ing salumahing bumi. Yesaya 23:15–17.

Ellen White ngenali piwulang telung malaékat iku minangka telung pacoban.

“Akeh wong sing metu kanggo marani Panganten Kakung miturut piwulanging malaékat kapisan lan kapindho, padha nampik malaékat katelu, yaiku pekabaran pangujian kang pungkasan sing bakal kaparingaké marang jagad, lan sikap kang padha uga bakal dijupuk nalika swara panggilan pungkasan diumumaké.” *Review and Herald*, October 31, 1899.

Miturut sawetara seksi, Daniel pasal loro iku pesené malaékat kapindho. Riwayat panguwasa sing diparingaké marang malaékat kawitan nganti tekan pangadilan, iku riwayat sing dilambangaké déning pitung puluh taun panawané Daniel. Latar pandongané Daniel ing pasal loro dumadi ana ing sajroning pitung puluh taun iku, kang dadi pralambang saka “pitu wektu”.

Pandongan ing pasal sanga diwiwiti kanthi rujukan langsung marang pitung puluh taun iku. Latar profetik saka loro pandonga mau padha persis. Loro-loroné nggambarake aspek-aspek sing béda saka pandonga sing padha, nanging kabèh dipasang ana ing latar sing padha, yaiku “pitu kaping,” lan loro-loroné cocog karo waymark “pandongan” sing dumunung ana ing sajarahé satus patang puluh papat ewu ing jaman pungkasan.

Nalika Daniel ndedonga ing pasal sanga, panjenengané ana ing sawijining “mangsa transisi” kenabian saka karajan Babil menyang karajan wong Media lan wong Persia. Titik transisi iku uga minangka sawijining tenger dalan, lan iku uga selaras karo titik transisi sing padha ing gerakan malaékat katelu, nalika umat Allah mati ing dalan minangka “Laodikea”, lan metu saka kubur minangka “Filadelfia”. Titik transisi kanggo gerakan malaékat kang kapisan selaras karo titik transisi Daniel, lan uga karo gerakan malaékat katelu, lan katelu iku kabèh gegandhèngan langsung karo “pitu kaping” ing Imamat patlikur enem. Transisi saka Filadelfia menyang Laodikea ing gerakan Millerit dumadi kanthi tekane “pepadhang anyar” babagan “pitu kaping” ing taun 1856, lan penampikan sabanjuré marang “pitu kaping” iku sakabèhé ing taun 1863. Daniel ing pasal sanga, gerakan malaékat kang kapisan ing jaman Millerit, lan gerakan malaékat katelu ing jaman kita, kabèh nduwèni sawijining titik transisi sing selaras siji karo sijiné, lan katelu titik transisi iku kabèh ditemtokaké ana ing sajroning konteks “pitu kaping”.

Ing sajroning sajarahing proses pengujian, Daniel nglambangaké utusan kang diparingi pepadhang, kang banjur dhèwèké enggo bareng luwih dhisik marang telu kancané; kanthi mangkono dhèwèké nggambarake peran kenabian “Elia”, yaiku “swara kang sesambat ana ing ara-ara samun”.

“Rahasia” ing Daniel pasal loro netepake yèn karajan kaping woluné wangsit Kitab Suci iku “kalebu saka pitu” karajan. Minangka gambaran kapisan saka karajan-karajan ing wangsit Kitab Suci, mulané iku nyambung karo gambaran pungkasan saka karajan-karajan ing wangsit Kitab Suci sing kapacak ing Wahyu pasal pitulas. Karajan kaping wolu, amarga

“kalebu saka pitu” karajan sadurungé, lagi nyethakaké titik transisi kang netepake Babil modern minangka pasatuan telu-lapis saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu. Ing wekasané, impen patungé Nebukadnezar iku nemtokake karajan bumi kaping wolu ing sajarah kenabian.

Karajan iku sawijining kéwan ing ramalan Kitab Suci, mula kayektèn kang dilambangaké déning impen patungé Nebukadnézar iku minangka rujukan kapisan marang kéwan pungkasan, kaya uga diidentifikasi ing Wahyu pasal pitulas. Mulané, impené Nebukadnézar ing pungkasané iku minangka impen babagan patungé kéwan kaping wolu lan pungkasan. Iku impen bab “patungé kéwan”.

Bab iku dhéwé wis dadi panyantos tumrap wigatiné ngenali titik transisi kang dumadi ana ing lumampahé malaékat katelu, nanging “rahasia” iku uga dadi kunci kang nyawijèkaké lan netepaké akèh prakara saka apa kang wis diidentifikasi déning artikel-artikel sadurungé ngenani sajarah kang nuli lumaku sawisé 18 Juli 2020. Ing artikel-artikel mau, wis diprayogakaké yèn patang waymark saka saben gerakan reformasi suci, kang dipralambangaké déning pitung puluh taun panangkarané Daniel, tansah nduwèni tema kang padha.

Papat waymark mau ing jamaning Kristus katetepaké ana ing konteks “pati lan patangen”. Waymark kapisan, kang nglambangaké kakuwataning piwulang kapisan, yaiku baptisané Kristus, yaiku pralambang pati lan patangen. Waymark kapindho, kang nggambarake pepalang kuciwaning kapisan ing sajarah mau, yaiku pati lan patangené Lazarus. Waymark katelu yaiku mlebet kanthi kamulyan menyang Yérusalèm, kang nggambarake Panguwuh Tengah Wengi. Kristus lumampah tumuju ing pati lan patangené piyambak, lan Lazarus, minangka wakil urip saka pati lan patangen, mimpin arak-arakan mau. Lazarus uga netepaké yèn sajroning pawartaning Panguwuh Tengah Wengi, umaté Allah “dipateraèkaké”.

“Mukjijat puncak iki, yaiku mbangkitaké Lazarus, dimaksudaké kanggo masang segel Allah ing pakaryané lan ing pangakuné minangka ilahi.” *The Desire of Ages*, 529.

Tenger wates pangadilan kang kaping papat iku salib, kang uga minangka pati lan wunguné manèh. Mangsa saka patang tenger wates iku dipralambangaké déning pitung puluh taun panangkarané Daniel.

Ing sajarah Millerite, tema punika inggih punika “prinsip sedinten kangge setaun”, lan 11 Agustus 1840 dados pangesahan saking prinsip punika. Kuciwa ingkang kapisan minangka asil saking pangginakaken ingkang lepat tumrap prinsip sedinten kangge setaun. Pambengoking Tengah Wengi dados kasampurnan prinsip sedinten kangge setaun gegandhengan kaliyan wangsit kalih ewu tigang atus taun lan wangsit kalih ewu gangsal atus kalih dasa taun, lajeng Pangadilan Panyelidikan kawiwitan nalika wangsit-wangsit sedinten kangge setaun punika kaleksanan ing tanggal 22 Oktober 1844. Tema saking sedaya patang waymark wonten ing sajarah Millerite inggih punika “prinsip sedinten kangge setaun”. Mangsa saking patang waymark punika kaweca déning pitung dasa taun

panangkaranipun Daniel.

Ing dina-dinané Raja Dawud, tema kang diangkat yaiku “Pethi Allah”. Nalika Dawud kaparingan kakuwasan, banjur dhèwèké netepaké arep nggawa pethi iku menyang kutha Dawud.

Lan Dawud saya lumampah maju lan saya dados agung, awit Pangeran Yehuwah, Gusti Allahipun sakehing wadya, nunggil kaliyan piyambakipun. 2 Samuel 5:10.

Kuciwa kang kapisan dumadi nalika Uza nglakoni dosa kanthi nyentuh pethi prajanjian. Waymark kang katelu dumadi nalika Dawud mangertèni yèn Pangéran wis mberkahi omahé Obed-Edom, wong Gat, ing panggonan pethi prajanjian iku disimpen wiwit pambrontakané Uza. Banjur Dawud tindak lan mundhut manèh pethi prajanjian mau kanggo mlebu kanthi kamenangané menyang Yerusalem (nanging garwané malah ngetokaké bebendu kang ora pantes lan “kuciwo” tumrap mlebué Dawud). Saben patang waymark mau diwakili déning pethi prajanjian. Mangsa patang waymark mau diwakili déning pitung puluh taun panawané Daniel.

Ing tanggal 11 September 2001, Islam saka “bilai” katelu diluwari, banjur ditahan manèh. Tanggal 18 Juli 2020 minangka ramalan sing gagal ngenani peranan Islam. Pesen sing nggawa balung-balung garing wong mati dadi urip iku asalé saka “papat angin”, sing dadi pralambang Islam lan makili pesen Pambengoking Tengah Wengi. Karusakan bangsa sing ngetutaké murtadé bangsa lumantar angger-angger dina Minggu ing Amerika Serikat iku digawa déning Islam saka “bilai” katelu. Mangsa saka patang tenger-tenger dalam mau dipralambangaké déning pitung puluh taun panawané Daniel.

Gerakane malaékat kapisan nggambarake gerakane malaékat katelu, lan pawarta Panguwuh Tengah Wengi ing sajarah Millerit iku minangka sawijining koreksi tumrap ramalan sing gagal, kang njalari kuciwa kang kapisan.

Wong-wong kang kuciwa iku weruh saka Kitab Suci manawa wong-wong mau lagi ana ing mangsa tundha, lan manawa wong-wong mau kudu kanthi sabar ngenteni kayektenaning wahyu iku. Bukti kang padha sing nuntun wong-wong mau supaya ngarep-arep marang Gustiné ing taun 1843, uga nuntun wong-wong mau supaya ngarep-arep marang Panjenengané ing taun 1844.” *Early Writings*, 247.

Bukti sing padha ngenani sawijining serangan Islam marang Nashville, iku uga dadi bukti tumrap serangan marang Nashville sing bakal kalakon minangka tanggapan marang penegakan pangibadah dina Minggu. Tulisan-tulisan Roh Wangsit ora tau gagal. Ramalan ngenani serangan marang Nashville dipratelakake ana ing tulisan-tulisan Roh Wangsit. Ramalan Nashville bakal kasembadan, nanging ramalan ngenani serangan marang Nashville bakal adhedhasar sawijining pambeneran marang ramalan sadurunge sing wis gagal, kaya dene ing sajarah kaum Millerit. Iku kasembadan ing waymark kaping papat, yaiku waymark sing makili “pangadilan”.

Gusti Yesus tansah nggambaraken wekasan kanthi wiwitan, lan tandha dalam ingkang kapisan tanggal 11 September 2001 punika satunggaling serangan déning Islam; mila ing pangadilanipun hukum Minggu, badhé wonten serangan Islam dhateng Nashville. Prastawa punika saged kemawon nyakup sasaran-sasaran sanès, nanging piwucal Babagan Panguwuh Tengah Wengi punika, inggih punika piwucal ingkang dados pambener tumrap piwucal ingkang nuwuhaken kuciwa ingkang kapisan. Kuciwaningkang kapisan punika dipunsebabaken déning dosa amargi nerapaken unsur wekdal dhateng ramalan punika, sanès amargi tembung-tembungipun Ellen White.

Penting kanggo mangertèni yèn patang tenger dalam sing diwiwiti ing wektu “panguwatan”ing pesen kang kapisan (sing ing Daniel dumadi ing wiwitané pitung puluh taun simbolis), tansah dipréntah déning tema sing padha. Manawa panjenengan wis nampa 11 September 2001 minangka panggenapaning wangsit, kanthi profètis panjenengan wis mangan “kitab sing kasumput”. Sathithik banget wong sing satemené mangan kayektèn iku, nanging ana sawatara, kaya kang diwakili déning Daniel, sing netepaké ing atiné supaya ora kacemaran déning panganan Babilon. Nanging ana uga wong-wong sing ngakoni precaya yèn 11 September 2001 iku panggenapaning wangsit, nanging mbantah yèn iku dudu Islam, nanging kulawarga Bush, utawa para globalis, utawa para Yesuit, utawa CIA, utawa sawijiné campuran saka para pihak sing biyasané kerep dienggo déning para ahli téyori konspirasi modhèren. Minangka Alfa lan Omega, Gusti Yésus nggambaraké wekasan kanthi wiwitané, mula manawa kita klèru ngenani apa sing kanthi profètis diwakili ing tanggal 11 September 2001, kita lagi ngrusak kabisan kita kanggo mbédakaké kanthi bener Sabda profètis “kayektèn”.

“Pangwasa”ing pesen kapisan ing sajarah Millerite yaiku Islam saka Bilai kapindho, lan pangwasa iku minangka pralambang tumrap pangwasa ing tanggal 11 September 2001, kang katindakake déning Islam saka Bilai katelu.

Islam ing tanda dalam kang kapisan, ngenali Islam ing tanda dalam kang pungkasan. Tanda dalam kang pungkasan makili pengadilan, lan Amerika Serikat diadili ana ing ukum Minggu. Iku yaiku pesen kapindho saka Yehezkiel ing pasal telung puluh pitu, kang nguripaké wong mati bali urip, lan pesen iku yaiku pesen saka tanda dalam katelu, yaiku Midnite Cry. Iku yaiku pesen panyegelan, kaya kang dilambangaké déning mlebu kemenangané Kristus nunggang ing ndhuwur “ass”, sawijining pralambang Islam. Pesen panyegelan Midnite Cry digawa déning Islam.

Dhuh, kandhanana putriné Sion: Lah, Ratumu rawuh marang kowé, andhap-asor, lan lenggah nunggang kuldi, lan anak kuldi, anaké kuldi. Matius 21:5.

Piwucal kapindho saka Yehezkiel asalé saka “papat angin”, kang uga dadi pralambang Islam. Pancen mutlak prelu cetha bab kayekten iki, amarga pesen kang dadi Panguwuh Tengah Wengi iku ya iku pesen kang ngenali Islam saka Bilai katelu, minangka kakuwatan kang ndhatengaké paukuman marang Amérikah Sarékat nalika hukum Minggu, lan njalari karusakan nasional kang tumuli sawise paugeran iku.

Pitung Trompèt ing Wahyu iku minangka paukumané Allah tumrap pepaksaane pangibadah dina Minggu déning Roma kapir lan Roma kapapalaké.

1. Papat Trompet pisanan ditibakaké marang Roma kapir sawisé Konstantinus netepaké angger-angger Minggu pisanan ing taun 321.
2. Trompet kaping lima lan kaping enem (sing uga minangka Bilai kapisan lan kapindho saka Islam), iku paukumaning Allah marang Roma kapausan amarga angger-angger Minggu kapausan sing ditetepake ing Konsili Orléans, ing taun 538.
3. Kalasangkane kapitu (yaiku Cilaka katelu saka Islam), yaiku paukuman kang bakal ditibakaké marang Amérikah Sarékat nalika negara iku ngetrapaké pangibadah dina Minggu ing mangsa cedhak.

Islam saka Cilaka katelu nggambarake tenger dalam kapisan saka 11 September 2001.

Ramalan sing gagal babagan serangan Islam marang Nashville ing 18 Juli 2020 nggambarake kuciwa kapisan, yaiku tenger dalam kapindho. Pesen babagan “papat angin” Islam, kaya sing diwakili ing wangsit kapindhone Yeheskiel ing pasal telung puluh pitu, nggambarake Midnite Cry, yaiku tenger dalam katelu, banjur tenger dalam kapapat yaiku kasampurnaning ramalan sing gagal saka 18 Juli 2020 ing undhang-undhang Minggu. Iku mau papat tenger dalam kenabian sing dumadi ing sajarah kenabian saka satus patang puluh papat ewu, kaya sing diwakili déning pitung puluh taun panawanané Daniel.

Pangakoning marang pesen Pekik Tengah Wengi iku sawijining unsur utama saka “rahasya” kang kawedharaké lumantar pralambang marang Daniel, nalika dhèwèké ndedonga supaya mangertèni impèn patungé Nebukadnésar. Pandongané iku sawijining tenger dalam kang dumunung ing pungkasané telung setengah dina patiné wong seksi loro ing Wahyu pasal sewelas. Pandonga Daniel miturut Imamat pasal rong puluh enem, kaya kacathet ing pasal sanga, kadadéan ing taun kapisané Darius. Iki nempataké pandongané ana ing titik-titik transisi.

Titik transisi ing sajarah Millerite yaiku taun 1856 nalika gerakan Millerite ngalami transisi saka Philadelphia menyang Laodicea miturut James lan Ellen White. Ing taun kang padha, “pepadhang anyar” ngenani “pitu kaping” rawuh ing artikel-artikel Hiram Edson ing Review and Herald, nanging ing taun 1863 (“pitu kaping” salajengipun), “pitu kaping” ditolak sakabehe. Daniel ndedonga “pandonga” kang diidhèntifikasi minangka “tambane” tumrap “panyebaran” saka “pitu kaping” ing titik transisi antarané karajan kapisan lan kapindho ing ramalan Kitab Suci.

Telung lan satengah iku minangka pralambang tumrap sèwu rong atus sawidak taun, kang salajengipun uga minangka pralambang saka “pitu mangsa.” Ing tanggal 18 Juli 2020, gerakan Laodikia saka Future for America mratélakaké pambrontakan marang pepakoné Gusti Allah supaya aja manèh nggandhulaké sawijining piweling kenabian marang wektu. Gerakan mau banjur “dipatèni” lan “diprècah” ing dalam saka Wahyu sewelas, kang mlintas ing lebaké Yéhezkièl kang kebak balung-balang garing kang mati. Ing pungkasaning mangsa “diprècah” mau, kang uga minangka “wektu ngentèni” saka pasemon prawan sepuluh,

sapunika wong-wong mau lagi katimbangan metu saka kuburané déning “swara kang sesambat” saka sajroning “ara-ara samun” saka telung dina lan satengah mau.

Kaya dene para Millerit pungkasané mangerteni manawa nalika iku padha ana ing “wektu tundha” ing Matius pasal rong puluh lima, lan Habakuk pasal loro, mangkono uga, “loro seksi kang mati” kapeksa kudu mangerteni ana ing ngendi posisine, nalika “swara ing ara-ara samun” sesambat. Dheweke kudu mangerteni manawa dheweke “kasirnakake.” Pangenalan iku minangka panggilan tumuju “pandongga”, nanging dudu mung pandonga waé, iku minangka panggilan tumuju pandongané Daniel miturut Imamat rong puluh enem. Tanpa pandonga kang mirunggan iku, ora ana kabangunan. Kabangunan iku nandhani titik transisi saka Laodikia menyang Filadelfia, lan ngasilake fénoména kenabian bab kang kawolu saka antarané pitu, kaya kang dikonfirmasi déning reca Nebukadnésar ing Daniel pasal loro.

Nalika pandonga mratobat lan pangakèn dosa mau wis katindakaké, janjié yaiku yèn Allah banjur bakal ngèlingi prejanjiané lan nglumpukaké umat-Né kang kasebar. Wangsit kapisané Ezekiel nglumpukaké balung-balung mau dadi siji, lan banjur wangsité bab “patang angin” ngowahi “wong-wong Filadelfia” kang mentas lair dadi bala perang kang gagah prakosa... sawijining bala perang kang gagah prakosa sing, miturut Wahyu sewelas, banjur kudu “diangkat munggah menyang swarga” bebarengan karo “méga para malaékat”. Sawisé iku, wong-wong mau dadi “panji-panji”-Né Pangéran.

“Rahasia” ing Daniel loro, kaya déné Sang Singa saka taler Yehuda saiki lagi nglairaké, negesaké fénoména “kang kaping wolu saka kang pitu” ... lan saben unsur kenabian liyané ing Daniel loro salaras karo runtutan kenabian saka loro seksi ing Wahyu sewelas. Loro seksi ing Wahyu pasal sewelas “diangkat dadi panji” ing “jam” kang padha nalika angger-angger dina Minggu dumadi, amarga padha diangkat ing wektu “lindhu gedhé” ing Wahyu pasal sewelas. “Lindhu gedhé” iku ngrusak saprapuluhing kutha, lan Amérika Sarékat iku ratu utama saka “sepuluh ratu”, padha kaya Prancis biyèn, nalika “lindhu” Revolusi Prancis nyirnakaké Prancis minangka kasampurnaning Wahyu pasal sewelas.

Kasampurnaning kaleksananing lindhu mau katindakaké marang kéwan “bumi”, lan angger-angger Minggu ana ing karajaning kéwan bumi iku nuwuhaké goncangan. Kasampurnaning kaleksananing “lindhu” ing Wahyu sewelas yaiku angger-angger Minggu nalika kéwan “bumi” iku “diguncang”, lan murtad nasional banjur katut déning karusakan nasional. Ing wektu iku, saksi loro “diangkat kaya panji”. Wong-wong mau “munggha menyang swarga ana ing mega-mega”, padha kaya Kristus munggha menyang swarga kanggo wekasan kaliné. Pangandikané kang pungkasan marang para murid, kang nggambaraké umaté Allah ing dina-dina pungkasan, kang uga bakal diangkat munggha menyang swarga kaya panji, kacathet ana ing kitab Para Rasul.

Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau, “Dudu wewenangmu kanggo mangertèni wektu utawa mangsa, kang wus ditetepaké déning Sang Rama miturut panguwaosé piyambak. Nanging kowé bakal nampa pangwaos, samangsa Sang Roh Suci

tumurun marang kowé; lan kowé bakal dadi seksi-seksiku ana ing Yérusalèm, lan ing saindhenging Yudéa, lan ing Samaria, tuwin tekan ing pérangan bumi kang paling adoh.” Sawisé Panjenengané ngandika mangkono, nalika wong-wong mau padha ndeleng, Panjenengané kasuwung munggah; lan ana méga kang nampani Panjenengané nganti sirna saka pandelengé. Lelakone Para Rasul 1:7–9.

Wong-wong sing arep dadi “panji” kudu nyingkur panganggone “wektu lan mangsa”, manawa padha kepéngin nampa pangwasané Roh Suci supaya bisa ngrampungaké pakaryan saka “panji” iku.

“rahasia” sing kawedharaké marang Daniel ana ing pasal loro, iku yaiku rahasia saka Wahyu Yesus Kristus sing kabukak segelé sakdurungé masa percobaan katutup. “Rahasia” iku nyakup “sajarah kang kasingid” saka “Pitu Guntur.” Sajarah iku kastruktur adhedhasar tembung Ibrani sing kabentuk kanthi nglumpukaké aksara kapisan, kaping telulas, lan pungkasan saka abjad Ibrani. Nalika aksara-aksara mau digandhengkaké, iku mbentuk tembung Ibrani “kayektèn.” Yesus iku “kayektèn”, kang uga Sang Kapisan lan Sang Pungkasan. Katelu aksara mau nglambangaké struktur saben gerakan reformasi gedhé, awit iku nglambangaké malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Iku nglambangaké prosès panyucèn telung tataran sing dilambangaké déning Daniel ing pasal rolas, yaiku “diresiki, diputihaké, lan diuji”. Prosès pangujian lan panyucèn telung tataran iku wis dipratélakaké luwih saka rong dasawarsa déning Future for America, nanging saiki wis diidentifikasi minangka makili “sajarah kang kasingid” ing sajroning garis-garis reformasi suci. “Sajarah kang kasingid” iku minangka panggenapan sampurna saka “Pitu Guntur” sing wis disegel nganti sapréné, pas sadurungé panutupan masa percobaan.

Wis suwe dingertèni yèn Pitu Gludhug iku nggambarake sawijining “pangrincèning prastawa-prastawa kang kelakon ing sangisoré pawarta malaékat kang kapisan lan kapindho,” lan uga nggambarake “prastawa-prastawa ing tembé kang bakal kababar miturut runtutané.” Saiki wis kababar lumantar Wahyu bab “bebener,” yèn telung pratandha pungkasan saka sawijining garis reformasi iku minangka “sajarah kang kaumpet” saka Pitu Gludhug. Pratandha-pratandha mau diwiwiti saka kuciwane kang “kapisan” lan dipungkasi ing kuciwane kang “pungkasan.” Pratandha ing tengah iku yaiku Panguwuh Tengah Wengi. Kuciwa kang kapisan nandhani wiwitané “wektu nunggu”, kang dipungkasi ing Panguwuh Tengah Wengi. Pawarta saka Panguwuh Tengah Wengi iku rampung ing “pangadilan” ing ngendi kuciwa kang pungkasan ditandhani.

Kuciwa kapisan ing Daniel pasal loro yaiku pangertèné Daniel yèn dhèwèké wis katetepaké ana ing sangisoré “paugeran pati”. Banjur dhèwèké nyuwun “wektu”, mangkono nandhani wiwitané “wektu tundha”. Iku nuntun marang pangertèné babagan “rahasya,” yaiku pesen saka Midnight Cry, kang banjur kaaturaké marang Nebukadnésar supaya dhèwèké bisa “ngadili” pesené Daniel.

“Pangadilan” Nebukadnésar tumrap impèn lan tafsir sing dipasrahaké déning Daniel nandhani tenger katelu saka telung tenger sing makili “sajarah sing kasumput” saka Pitu

Gludhug. Pangadilan iku uga kaangkat ing Daniel pasal telu, kang makili prinsip sing kanthi mantep digunakaké ing kitab Daniel lan Wahyu, yaiku prinsip “diwulang manèh lan diambakaké”.

Bab telu bakal kita rembug ing artikel sabanjuré, nanging prayoga yen ing kéné dipratélakaké yèn pangadilan saka waymark katelu ing bab telu ngenali pepalang pungkasan, kang ditandhakake déning pepalang kapisan. “Sajarah sing kasamaran” saka pitu gludhug iku ngenali telung waymark, diwiwiti lan dipungkasi kanthi sawijining pepalang. Ing Daniel bab loro, pepalang kapisan digandhèngaké karo sawijining “paugeran pati” déning Nebukadnézar, lan ing bab telu, pepalang pungkasan digandhèngaké karo “paugeran pati” liyané déning Nebukadnézar.

“sajarah kang kapingid,” saka “loro seksi,” kang makili gerakan Future for America, makili kuciwane tanggal 18 Juli 2020. Sabanjure diwiwiti “wektu ngentèni” kaya dene digambarake déning “telung dina setengah” ing Wahyu pasal sewelas. Tanginé lan wunguné manèh wong-wong kang “dipatèni ana ing dalan-dalan” déning kéwan galak kang munggah saka “jurang tanpa dhasar” katrangané rinci kanthi cetha ana ing Sabda Allah kang sipaté nubuat; nanging ing tataran kang prasaja, nalika loro seksi mau tangi, wong-wong mau padha mangertèni “rahasya” kang digambarake ing Daniel pasal loro.

“Rahasia” iku yaiku pekabaran Panyuwaran Tengah Wengi, kang banjur dipralambangaké déning wong-wong mau nganti tekan Daniel pasal telu, nalika angger-angger Minggu kang enggal teka dumugi, lan kuciwaning pungkasan kelakon. Kuciwaning kang kapisan dialami déning wong-wong kang dipralambangaké minangka “Daniel” ing tanggal 18 Juli 2020. Kuciwaning pungkasan dialami déning pamimpin saka “sepuluh ratu,” yaiku Amérika Sarékat, nalika murtad nasional nglantaraké karusakan nasional saka Islam.

Kita bakal ngrampungake ringkesan lan panutup saking Daniel pasal kalih ing artikel salajengipun.

“Setan wus njupuk donya dadi tawanan. Panjenengané wis nglairaké sawijining sabat brahala, kang lahiré kaya-kaya diparingi wigati kang gedhé. Panjenengané wis nyolong pangabekti saka jagad Kristen adoh saka Sabaté Gusti tumuju marang sabat brahala iki. Donya sujud marang sawijining tradhisi, sawijining pepakon gawéan manungsa. Kaya déné Nebukadnezar ngadegaké reca emasé ing tanah rata Dura, lan kanthi mangkono ngluhuraké awaké dhéwé, mangkono uga Setan ngluhuraké awaké dhéwé ana ing sabat palsu iki, kang tumrap iku panjenengané wis nyolong tandha kaurmataning swarga.”
Review and Herald, 8 Maret 1898.